

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenci pred vzprejetjem šolske novele.

Konservativni Nemci se veselí šolske novele, Čehi in Poljaki jo sprejmó prvím na ljubo in Slovenci store to iz istega nagiba. Navdušenja za šolsko novelo prav za prav manjka vsem avstrijskim slovanskim narodom, ali ker ima vendar nekatere praktične določbe, upirali se jej ne bodo. Slovenci na pr. nemajo uzroka, veseliti se je posebno, ker se dejanske razmere pri slovenskem šolstvu s tem ne bodo dosti na boljše spremenile; na pr. šestletna šolska doba je že zdaj skoro po vseh slovenskih pokrajinah deloma postavno upeljana, deloma pa v praksi obstoji; določbe o verskih zadevah se nas ne dotikajo, §§. o meščanskih šolah nas le malo zanimajo, ker Slovenci teh šol še nemamo. Z jedne strani bi Slovence vzprejetje šolske novele s prijetno nadejo navdajalo, namreč s to, da bi morebiti vlada in vladni šolski organi potem večjo pozornost obratili na naše še zanemarjeno šolstvo; z druge strani pa nas navdaja bojazen, da bodo šolski organi, v katerih je žalibog še veliko Slovincem in sedanji vladni sistemi neprijaznih liberalnih elementov, po vzprejetji šolske novele še manj storili za napredovanje našega šolstva.

Ta okoliščina nas sili, svetu zopet povedati na vsa usta, v kakovem slabem stanju se nahaja še naše šolstvo, kako slabo je še oskrbljeno v stvarnem obziru in glede gojenja narodnega jezika. Čehi in Poljaki, naši zavezniki v državnem zboru, imajo skozi in skozi narodno šolstvo, počenši od najslabše ljudske šole do visokih učilnic v Pragi, Lvovu in Krakovu. Mi Slovenci pa, ki smo pod nam neprijaznimi vladami terjali slovensko univerzo, ne štejem več nego kacic 300—400 revnih jednorazrednih ljudskih šol na kmetih, v katerih se uči le slovenski jezik in to, kar v resnici naši mladini koristi. Kacic 500—600 je šol po Slovenskem, v katerih

se večinoma uči nemški jezik ne iz praktične potrebe, ampak le iz političnih razlogov, radi katerih je bil uveden pod prejšnjo vlado. In nam Slovincem tudi sedanja prijazna vlada ne more ali neče pripomoči, da bi se te velike ovire v napredovanju naše šole otresli. Kako pa tudi?

Izvrševanje vseh zakonov — in izvrševanje zakonov je skoro tako zelo važno, kakor zakonodajstvo, — je še vedno v rokah taciš šolskih organov, ki so nam Slovincem malo prijazni ali celo protivni. Poglejmo na Koroško! Kako so ondi šolski organi, šolski nadzorniki, predsedniki šolskih svetov, valstev Slovincem prijazni? Poglejmo na Štajersko! Ondi veleba postava, da mora vsaj jeden šolskih nadzornikov v Gradci zmožen biti slovenščine, a niti jeden je ni! Vsaj oni, kateri nadzoruje nad 200 slovenskih šol po Spodnjem Štajeru, moral bi več biti slovenščine, pa vendar ni! Okrajni šolski nadzorniki po tem slovenskem delu so z malo izjemo pristni nemškutarji, kateri tako skrbé za nemščino, da po izpovedi učiteljev na Štajerskem niti jedne šole ni, v kateri bi se ne gojila nemščina. Poglejmo na Kranjsko! Tu vidimo, da še zmirom obstoji ukaz šolskih gosposk, po katerem je v slovenskih šolah odločeno nemščini po 5, 6, 7 ur na teden, slovenščini pa po 4, 3 in 2 uri; tu vidimo, da so jedine jednorazredne šole proste nemščine, dočim je pa v nekaterih petero- in četerorazrednicah nemščina celo učni jezik. Na Kranjskem velja še vedno uradni navod, ki je celo podoben tistemu koroškemu ukazu, po katerem naj bi učitelj kar govoriti začel po nemško s slovenskim otrokom, da bi se ta prej (?) privadil nemščine in prej pozabil svoj materinski jezik.

Na Goriškem vidimo, da so se Kraševci komaj iznebili nemškutarskega nadzornika. Da bi se le tudi Kranjci nekaterih taciš mož iznebiti mogli; mej njimi se nahajajo taki okrajni šolski nadzorniki,

ki šolstvu toliko koristijo, kakor „sv. Blaža žegen“; — in vse to in drugo nam je naklonila sedanja vlada, o katerej pravijo naši in njeni nasprotniki, da nas ljubi, protežira itd. Kako je n. pr. slovenska kranjska dežela čudno privilegirana, nam kaže mej drugim tudi to, da imamo pod sedanjo vlado na Kranjskem le jednega stalnega deželnega šolskega nadzornika, dočim smo imeli pod Stremayrom tri. Ako bi se nam s tako mero merilo, kakor se je prej, imeti bi morali tudi sedaj tri ali štiri, od katerih naj bi jeden ali dva tudi na slovenski del Štajerja ali Koroške nadzorovat hodila, kakor so poprej iz Gradca k nam hodili. — Na Kranjskem in Primorskem so se odprla v učiteljska še silno majhna vrata slovenščini; na Štajerskem in Koroškem še čisto nič. —

Tako žalosten je naš šolski položaj pred vzprejetjem šolske novele. — In ko bodo naši slovenski poslanci za novelo glasovali, čuli bodo od nasprotnikov očitane, da so to storili ne mar iz prepričanja, ampak iz dobičkarije, češ, ker je sedanja vlada Slovincem vse šole poslovenila. Kako bridko bode to za vse Slovence; jednako se mi zdi, kakor bi lačnega berača zapodili grajajoč ga, da je sit in nepotreben. Ako mi Slovenci pod sedanjo vlado ne bomo dosegli ravnopravnosti, res ne vem, pod katero vlado jo bomo. Ne bi rekel, ko bi Slovenci toliko terjali, kakor Čehi, ki bi niti tega ne dopustili, da bi se v meščanskih šolah nemščina kot predmet učila. Kaj še! Slovenci celo želé, da se nemščina kot predmet pridno uči ne samo v srednjih šolah in po učiteljskih, marveč tudi po meščanskih in po vseh četerorazrednih ljudskih šolah; jedino to pa terjamo, da slovenščina, naš materinski jezik, postane in ostane učni jezik pri vseh naših otrocih dotlej, dokler se ti po pedagoških pravilih in ne zanemarljaje drugih koristnih nauk nemščine ne privadijo.

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

(Popisuje Prostoslav Kretanov.)

XX

Po soškej dolini.

Prišedši s Svete Gore z razvedreno, s solnčnimi žarki napojeno dušo, vrnil sem se zopet v človeško družino ter, ostavivši puščavo metafizičnih abstrakcij, stopil na tla realističnega življenja.

In tako mi je priplaval zbistren pogled z uzorne paše po brezbitnih seljankah doli na konkretno polje stvarskih prikaznij. Da me je mej temi najbolj zanimala zopet — vitkostasna človeška podoba, o tem mi ni treba podajati posebnega spričevala! In v tem obziru bi „objektivni“ opazovalec, ki sveta ne motri kakor jaz, s slikarskim pogledom, ali kakor mi očita prijatelj Trstko, s „fotografskega stališča“, — tu v Gorici mogel ujeti marsikak zanimljiv, dražesten prizor!

Goriško meščanstvo, dasi je sestavljeno iz treh narodnih življev, je vendar, kakor večidel pre-

bivalci vseh mest, po kulturi in modi, vsaj po svojem vnanjem obliči že precej — sit venia verbo — obilzato in nivelovano, vsled česar se v njem ne pojavljajo nikakršni izredni običaji. Gospódi nošo narekujejo — „mode-journali“, in „pinja“ je goriškim lahončičem „stoječe“ pokrivalo: o krasnem spolu in njegovi več ali manje brezokusni noši se mi zdaj še ne rači govoriti.

Večja živost in različnost vlada v nóši nižjega prebivalstva goriškega! Ker je taisto, vsaj po jeziku in mišljenji, večinoma furlansko, prevladuje tu italijanska obleka, katere poglaviten znak so kričeče-svetle bóje, križajoče se na vse mogoče — ženijalne načine: brez svojega, na vrhu zmečkanega, „širokokrajnega“ črnega klobuka pa ti pristen Italijan ne gre na solnce, kakor tudi pravi „temeljiti“ nemški Mihel baje ne more zaspati brez svoje narodne „zipfelmütze!“ —

Bolj dosledni, da ne rečem: fanatično konservativni, nego v svojej narodni noši, pa so Italijani, oziroma Furlani v značujočih svojih jedilih: v olji pražen riž, s polivko iz „pomi d'oro“ zabeljeni makaroni — to njim je mana in ambrozija: brez običajne svoje, z medeno svilo narezane polente

pa si Lah ne more domišljevati — nebeškega blazenstva! In v pripravljanih teh svojih posvečenih jedij pa so bolj kočljivi in izbirčni, nego Židovi pri preiskovanji, da li je mesó te ali one živali „košer“ ali ne; rižu, namočenemu par trenutkov v kropu, pokaže Lah ogenj kar z daljave, kakor Ribničan svoje „kruoti“, in kdor je več v spretnem mešanji polente, prištevá se v Italijanih akademčnim umetelnikom! —

Da je goriški Slovenec, kar ga je še v mesti in okolici, večinoma že izgubil prvotni svoj narodni značaj kolikor v nóši in običajih toliko tudi v jeziku in mišljenji, o tem se ni čuditi tukaj, kjer valovi italijanskega življa pljusajo toli silovito sem preko Soče! Obleko si naš Goričan prirezuje po laškem kroji, jezik mu prepreza okrak italijanizmov in narodne šege in običaji ugrezajo se brižnemu trpinu v morje občne bede, ki ga tare vsled različnih živelnih in narodnih nezgod! — Milo se stori človeku, hodečemu po teh divnih krajih, ko gleda žalostno ubožstvo, ki ga srečuje na vseh potih in če pomisli, da še ta blagoslovljena gruda naše domovine pride morda danes ali jutri — tujcem v last! —

Druga ne manjša in zopet v postavah utemeljena terjatev je ta, da nam šolski organi z našo (kmetovo) pripomočjo in ne s prevelikimi stroški preskrbijo potrebno število šol; kajti do sedaj je na Kranjskem morda še jedna tretjina mladine, na Spodnjem Štajerskem in Goriškem še jedna četrt, ki ne obiskuje nikakoršne šole. Zakaj ne? Šol ni. V 2, 3 ure oddaljene učilnice dete ne more hoditi in tako ostane brez vse izreje in pouka. Položaj naš pred novelo je res čuden: Nemci in Čehi, ki imajo v obče zelo urejeno šolstvo, katerim se v zadevi jezika ne godi nikakoršna krivica, se bodo kavsali in ravsali pri tej debati; Slovenci pa, kateri imajo še tako revne in stokrat preveč ponemčene šole — morali bodo molčati. Kaj bi pa tudi hasnilo, če se oglašé? Bog ve, kakšen odgovor jim zopet minister dá. — El. —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. aprila.

Obrtni odsek državne zbornice nadaljeval je v zadnji seji generalno debato o delavskem redu. — Trgovinski minister baron Pino označil je stališče vladine glade delavske dobe otrok, da se namreč otroci pod 12 leti ne smejo vzprejemati v tovarne. Po dovršenem 12 letu pa smejo delati, ker je itak navada, da gredo s 13. letom učiti se obrti; sicer pa naj bi bila za otroke mej 12 in 14 letom ondu, kjer so pripuščene olajšave pri šolskem pouku, delalska doba na dan k večjemu 6 ur, tam pa, kjer obstoji šolska postava v vsej svojej obsežnosti, se pa ona ne sme omejiti. Za delavce 16—18 let in delavke 16—21 let bodi delavska doba 10 ur nadan; po dovršenem 18. letu pa 12 ur, dočim predlaga referent 10 ur. Glede drugih točk vzprejme minister nasvete poročevalca. — Vlada je v obče tudi za praznovanje nedelj, a samo s tem utesnjenjem, da se redno delo v rudniških rovih ne sme omejiti. Glede praznikov pa se vlada še ni odločila, ker je to prašanje zaradi raznoterosti veroizpovedanj jako komplicirano.

Železnični odsek bavi se je sinoči s predlogami o železničnih progah: Trs-Hrpelje, Haansdorf-Ziegenhals, Siverić-Kuin, in Stry-Beskid.

Brambovski odsek imel je po zadnje skupne seji svoje zborovanje, v katerem je poslanec dr. Matuš poročal o brambovski postavi, katero poročilo je odsek tudi odobril. Poslanec dr. Rechbauer pa je v imenu levičarskih udov odseka izjavil, da bodo glasovali proti tej predlogi.

Fischhof plaidira v novič v pismu do „Wiener Allg. Ztg.“ za izpeljavo jezikovne ravnopravnosti v šoli na temelji člena 19. državnih osnovnih postav, kateri je le posledica Kromerizke ustave, koje §. 21. se je glasil: „Vsaki narod ima nedotakljivo pravico do ohranitve in gojitve svoje narodnosti sploh, kakor tudi svojega jezika posebej. Država jamči za ravnopravnost vseh deželnih jezikov v šoli, uradu in javnem življenju.“ Na to, da bi se Slovani Nemcem, kojih je jedva 36³/₄ procentov, udali in podjarmili, ni misliti, in kjer je podredjenje nemogoče, tam je dogovarjanje neizbežno. — „W. Allg. Ztg.“ objavlja, da bode kmalu sledilo še tretje pismo Fischhofovo v tej zadevi.

In vender: to vrlo ljudstvo je toli dobro, pohlevno in svojej usodi udano, da ga človek ginjen motri! Nekoliko kamenov, jednega vrhu družega, par brunov počez in na vrh nekoliko zlebičaste opeke in — borni dom mu je vzgrajen, ki ga štiti pred dežom in burjo: dobrotljiva priroda roka oplete mu to ubožno zavetje z brštinom, lovrom in trsovm ter ga teši s sladkim grozdem in ovotjem. In bogme! vrli naš možak je z malenkostjo zadovoljen! Par sočnih smokev, grizljive polente in požir trsovega soka in želodec mu je miren ves dan. „O glückliches Volk der Gefilde!“

V tem razmotrivanju tekkel mi je dan za dnevom mirno in gladko, da sem pozabil na ves ostali svet in njegove neslanosti . . . Napočil je vesel predpustni čas in poredni Kurent je uganjal svoje burke po Gorici . . . Okrog in okrog zvenela je godba in radostno petje odmevalo po vseh prostorih. Brezvoljno in z dušo in telesom sem se udal laskavim pozivom k raznim zabavam ter srkal blagotvorno slast neskajlene radosti! . . .

Vender, naposled bilo mi je vzeti slovo od prisojne Gorice in nadaljevati svojo pot križem domovine! . . .

V dunajскеj mestnej hiši dogodil se je bil v torek velik škandal. 150 mesarjev, razžaljenih z besedami tržnega vodje Zecha v zadnje seji mestnega zastopa, šlo je in corpore v mestno hišo, da bi pri županu dr. Uhlju protestovali. Župan pa se je vzlic večkratnim prošnjam branil vzprejeti mesarje in je bil voljan vzprejeti le deputacijo peterih članov. To je vzbudilo veliko nejevoljo mej mesarji, jedni so upili: „tako ravna župan dunajski s svojimi meščani, ki plačujejo na tisoče davka,“ drugi zopet so imenovali to veliko sramoto, da župan meščane, ki hoté varovati svojo napadeno čast, še poslušati neče. Na to so se mesarji, izražaje z ostrimi besedami svojo nevoljo razšli. Ta dogodek vzbudil je mnogo pozornosti; ljudje so se jeli na cesti zbirati in jih je policija po dolgem nagovarjanji še le razkropila. Postopanje županovo se v obče ostro graja.

Vnanje države.

„Glas Crnogorca“ piše: „Inostrani listi prinesli so vest, da je vlada črnogorska napravila energičen protest na Porto zaradi umora pokojnega Števa Vrbice v Škadru. — Mi smo pooblaščen izjaviti, da je ta vest povsem brez temelja. Vlada črnogorska ni niti napravila, niti misli napraviti kak protest ali noto v tej stvari, samo iz tega razloga, ker je že naprej preverjena, da bi to bilo brez uspeha.“

V ponedeljek vršil se je v Belgradu pod predsedstvom kralja in v prisotnosti novega metropolita ministerski svet, kateri se je bavil s konečno rešitvijo srbskega cerkvenega vprašanja. Ukrenilo se je, da bode metropolit sklical synodo, h kateri se imajo povabiti vsi škofje. V nedeljo obznanil se je kraljevi ukaz, s katerim se je imenoval Theodozij Mraović na podlagi volitve v to poklicane korporacije metropolitom. — Sekcijski šef srbskega ministerstva vnanjih stvari, M. Rakić, poslal je listu „Egyetértés“, bavišemu se s srbsko politiko, popravo, v kateri sploh svetuje inostranskim listom, naj oprezno sodijo o srbskih razmerah, da njih sodbe potem ne ovržejo resnični dogodki.

Tudi ruski listi bavijo se s člankom „Nordd. Allg. Ztg.“ o tripel-alijanci. „Novoje Vremja“ imenuje izjavo rečenega lista, s katero naj bi se zanikavale vesti o avstrijsko nemškej zvezi nedostatno, nejasno in zagonetno. Iz vseh raznih govoric se sme za zdaj le toliko sklepati, da so mej imenovanimi tremi vlastmi bili zares dogovori o alijanci, in čeprav se ti dogovori doslej neso priveli do prave zveze, je vender težko umevati, da bi bili brez vsakega uspeha . . . Ta zapadno evropska sklepanja pa zadevajo v prvi vrsti Italijo. Italija je po svojej naravnej legi povsem prosta; ona se bode le z onim zvezala, kateri ji kaj, ali kateri jej največ ponuja. Italija se nema bati od nobene strani kacega napada, tudi od Francoske ne; sama tudi ne bode napadala, a le tedaj zamore česa pridobiti, ako se naslanja na zmagovito zvezo. V sedanjem političnem položaji, ko je namreč preminul mej Italijo in Francijo posredujoči Gambetta ter umaknil se Italiji neprijaznej vladi Ferry-jeve, je veliko lažje umevno, da se Italija približuje Nemčiji in Avstriji, nego Franciji, s katero povrh vsega še konkurira v Afriki . . . Iz vsega tega se torej usiljuje domnevanje, da molí Bismarck Italijanom vabo francoskih kosov dežel (Nizza in Savoya) — in če se da Italija zares uloviti, koliko daleč je potem od avstrijske

sko nemško-italijanske mirovne lige do ofenzivne alijance? Ta mirovna liga je torej v stanu plašiti sosede in Franciji naj bode pred vsem na tem, da se sporazume z Italijo, da ne bode na vse zadnje ostala čisto osamela.

Dopisi.

Z Gorenjskega 11. aprila. [Izv. dopis.]

Vzlic vsem obrekovanjem levičarske manjšine državnega zbora in njenih časnikarskih privržencev se pokazujejo dobri nasledki sedanje vlade vedno bolj očitno. Resnobna volja in vztrajno delo sedanje vlade se pokazujejo osobito na narodno-gospodarskem polji, ker ne da se tajiti, da se jej je posrečilo v tem oziru veliko na bolje obrniti. Iz industrijskih, obrtnijskih in trgovinskih krogov so se že večinoma iztrebili nečisti elementi, katere je vzgojila prejšnja vlada. Vseh produktivnih močij se je polastila nekaka mirnost in zaupanje, brez katerih ni uspešnega delovanja na narodno-gospodarskem polji.

Kar so prejšnje vlade v Avstriji zakrivil, to se ne da v 3 ali 4 letih popraviti. Pa to, kar je sedanja v popravo prejšnjih pregreškov storila, more vsakega zadovoljiti. Začelo se je pri koreninah popljševati in nasledki se že zdaj kažejo, ker vidi se, da položaj industrije in trgovstva se je v zadnjopreteklem času popljšal.

Fužinarstvo, katero je prej popolnem opešalo in zastalo, začelo je, osobito kar se tiče plavžev, zopet svoje delo.

Kranjska, posebno Gorenjska ima precejšnjo fužinarstvo in njegovi izdelki so za tekoče leto in še naprej naročeni; samo Kamnagorica in Kropa se ne smeti h temi srečnimi šteti, — ker v teh dveh krajih stoje plavžne peči ugasnene. Uzrok tej žalostni prikazni je tožba, katera se vleče že 32 let mej „Montan-Aerarom“ in fužinarji v Kropi in Kamnagorici.

Petsto let sta fužinarstvu Kamnagorica in Kropa uživale prosti užitek, da lastninske pravice gozdov na Jelovci. Pred kakimi 33 leti pa je vlada vzela oskrbnitvo Jelovce v svoje roke in nasledek tega je bil, da so fužine le proti visokemu davku dobili mogle les za oglje iz tega gozda. Ker po tem načinu gori omenjene fužine oglje le po visoki ceni dobivati morejo, se lahko vidi, da one ne morejo konkurirati s fužinami, na koje ne pritiska trda roka cesarskih gozdnarjev. Vsled tega ni propadel samo blagostan teh krajev in velikega dela Gorenjske, ampak bati se je, da v malo letih še to preuborno eksistenco, katero zdaj životarijo, izgube prebivalci v Kropi in Kamnagorici.

12 let je popolem stala pravda mej Kropo-kamnogoriškimi fužinami in vlado, in še le pred dvema leti se je z velikim trudom prvim posrečilo to pravdo zopet začeti.

Pravice teh fužin na gozde v Jelovici ne more nikdo zanikati, tudi vlada tega ne stori, kaj torej

Bilo je neke sobote večer proti koncu predpusta in goriška Čitalnica je priredila velik sijajen ples v prostrani svoji dvorani. Po gladkem bliščečem parketu šumela je, zibaje se na valovih razkošne godbe, zorna goriška mladezen, oblita s čarobnim bleskom plinovitih plamenov in v postranskih sobanah razvijali so se veseli pogovori, mej katerimi so žvenketale tenkostasne čašice . . .

Zamaknen v divne prikazni vilinskih plesalk in v njih graciozno zibanje po godbinem taktu, neseem vlek na ušesa — italijanskih njihovih pogovorov, s katerimi so se laskale slovenskim plesalcem, „tout comme chez nous“ — v Ljubljani in povsod v Sloveniji; plavajoč v strugi obče slasti si neseem belil glave, kdaj-li se bode prejela mila naša materinščina i nežnih ženskih jezičkov, ki nam pohušujejo o vsakej priliki, bodi si pri javnih veselicah ali ob domačem ognjišču — omahljivi naš „krepki“ spol . . . Blagoslavlja je brezskrbno mladost, rajajočo obkriljenih nog v vijugastih vrtincih, radoval sem se po besedah apostola Pavla z veselimi, — kar me pokliče najeti voznik in me odvede iz bliščečega plesišča ven v mračno noč, izmej veselih ljudij v tiho selsko samoto . . .

Srebrni pajčolan mesečine se je razgrinjal nad spečo zemljo, ko je moj voz drdral po samotni cesti tja gori na sever. Nalik okamenelim bajkam blestele so bele ville izmej tamnega grmovja ob cesti in nad poljem se je razlil blaženi mir . . .

V Solkanu zibali so se stanovalci v sladkih sanjah, ko je ropot voza odmeval ob medlosvetlih zidovih. — Za trgov zavije se cesta ob vznožji Svete Gore na levo gori po samotnej soteski. Laskavo šumenje Sočinih valov, tekočih tik ceste sem doli po globokej strugi, šepetalo je po tihotnem nočnem vzdubuh in me zazibalo v blagotvorni sen, iz katerega me je voznik vzdramil o jutrnem svitu v — Kanalu.

Tu sem šel pozdravljat odličnega rodoljuba, g. dr. Lisjaka in velečastitega g. dekana Vidica, ki mi je z vso svojo ljubeznivostjo razkazoval znamenite slike, razobešene po velikej dekanijskej dvorani.

Po kosilu šla sva s prijateljem Zdravkom na izprehod po umeteljno osnovanem perivoji gori ob graščini, katere lastnik je nek francosk duc à Deplacàs. Tu gori se odpira lep razgled na kanalski trg, stoječ na obrežji Soče, nekako pre-

zadržuje tej pravdi, bolje rečeno, temu odškodovanju konec storiti!?

Ako sedanja vlada, katera je pravična in delavna, ne reši tega vprašanja in ne povrne gozdov, kolikor jih je fužinam za njih obstanek potrebnih, v popolno last, — potem bi pač težko bilo na pravico verovati.

Slavna vlada naj se torej blagovoljno ozre na — po tej zavlečeni stvari — hudo zadete fužinarje v Kamnigori in Kropi in naj naloži organom, od katerih odvisi hitri izid te pravde, strogi ukaz, da brzo in pravično rešijo svojo nalogo.

Iz Trebnjega 14. aprila. [Izv. dopis.] Blagor krajem, v katerih se nahajajo rodoljubi, katerim je šolska mladina in nje blagor na srci. V našem prijaznem Trebnju sme se trditi, da je toliko dobrotnikov, kolikor ima prebivalcev. O vsaki priložnosti, kadar je veljalo mladini kaj koristnega ali veselega prirediti, vselej so bile radodarne roke naših Trebnjcev odprte, in mnogokrat so se že vršile z njihovo pomočjo take šolske slovesnosti, da bi vsakemu kraju delale čast.

Danes vam sicer nemam poročati o kaki veselici, a vendar to kar vam poročam je tudi veselje. Blagor poštnih hranilnic sega sedaj tudi že v našo dvorazredno ljudsko šolo. Gospod Helmich, tukajšnji c. kr. poštni uradnik, izročil mi je pretečeni teden 50 (petdeset) poštnih hranilnih kart, katere je on sam daroval, ter mi obljubil po potrebi še več poštnih hranilnih kart darovati, katere hoče neka plemenita gospa razdeliti. Veselje do štedljivosti, katero je blagi daritelj vzbudil s tem darilom pri mladini, vam ne morem popisati, le to vas morem zatrditi, da ima človek s hvaležnostjo napolneno srce, če vidi, kako skrbno zdaj mladina vsak kraja hrani, da si kupi marke, mej tem ko ga je poprej pogostokrat za sladkarije izdala. Komaj je preteklo teden dni, kar so bile karte razdeljene, in že ima blizu 15 učencev in učenk svojo hranilnično knjigo, mej katerimi so nekatere po več nego po 50 kr. uložili. Dragi čitatelj, srce se mi smeji, ko vidim te male štedljivce prilepljati marke na hranilno karto in potem poštovati še prazne prostorčke na njih, ter računati v koliko časa bode napolnena. V imenu učencev in učenk priručna hvala!

A. Jerše.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za popravo cerkve v Ivanici pri Gradiški 300 gld.

— (Gospa Elizabeta Waraun) v Šent Kancijanu na Dolenjskem darovala je za zidanje nove šolske hiše v Sv. Štefanu pri Zili 200 gld.

— († Ludovik Jenčič.) Nesrečnega c. kr. okrajnega sodnika Mokronoškega, gospoda Ludovika Jenčiča, o katerem smo poročali v predzadnji šte-

vilki našega lista, da je 5. t. m. izginil iz svojega stanovanja v Ljubljani, našli so 11. t. m. Zgornji Šišenci ustreljenega v Velikem Rakovniku za Rožnikom. G. Adolf Gallè, župan v Zgornji Šiški, dal je svojega nesrečnega prijatelja prepeljati v mrtvačnico v Št. Vid, od koder je bil sinoč z dovoljenjem pristojnih političnih oblastev prepeljan v pokopališko kapelo pri sv. Krištofu. Secija je danes pokazala, da je bil g. sodnik Jenčič na možjanih in na srcu nevarno bolan in da se je torej brez dvojbe zmešan sam ustrelil. Krogla je šla čez desne sence in čez sredo možjanov do levih senc, kjer je obtičala v kosti. Pogreb nesrečnega mladega moža, ki je imel pred sabo najlepšo uradniško karijero, pa je tako tragično končal svoje življenje, bode danes v četrtek ob 1/16. popoldne od pokopališke kapele pri sv. Krištofu. Blag mu spomin!

— (Umrli) je v Ročinji 3. t. m. najstarejši duhovem goriške vladikovine gosp. Andrej Pahor, porojen v Hudemlogu na Krasu v 11. dan novembra 1793.

— (Gosp. dr. Anton Pfefferer) v Ljubljani nam piše, da ni niti posredno niti neposredno uplival za iskanje nekaterih številka našega lista, kakor je bilo v št. 81 v članku „dr. Jacques in mi“ povedano, in da so vse naredbe, kolikor se tičejo njegove osebe, neresnične. Mi to izjavo vzamemo na znanje a v svoje opravičenje zdi se nam potrebno povedati, da je prišel neki F. v naše upravništvo, naročil dotične številke rekoč: „Ich bin vom Herrn Dr. Pfefferer!“ Mi, oziroma naše upravništvo ni imelo nobenega uzroka dvomiti o tem, dokler ni prišla nasprotna izjava.

— (V Čitalnici ljubljanski) bode dne 15. t. m., to je v nedeljo, društvena beseda z malim plesom. Program besedi priobči se v prihodnjem listu.

— („Mir“) piše v 7. številki, da njegov urednik ni z „Ljudskim Glasom“ v nobeni zvezi več in da odvrta od sebe vsako odgovornost za delovanje ali nehanje gg. Regalija, Suhadobnika in drugih.

— (Umrjenemu žandarju Longarju) postavili so njegovi tovariši žandarji v Kranjskej na pokopališči pri Devici Mariji v Polji lep spomenik. Danes zjutraj ob 11. uri odkril se je slovesno in bile so navzočne deputacije vseh žandarmerijskih postaj v Kranjskej, v Ljubljani bivajoči c. kr. žandarski častniki, FML. Evgen Müller, kot zastopnik g. deželnega predsednika deželne vlade svetnik baron Pascotini-Jurisković, okrajni glavar ljubljanski pl. Wurzbach in jako mnogo občinstva.

— (V Trebnjem) konstituirala se prihodnjo nedeljo „Bratno društvo“.

— (Kmetijska predavanja) bodo t. m.: 15. na Uncu, 22. v Komendi, 29. v Smeledniku.

nedavno — „tolminsko evangelje“; razven tega pa mi ni več do — brezkoristnega razkrivanja naših narodnih ran, ki je samo v radost našim — nasprotuikom! —

Večer pred mojim odhodom, na katerega me je opominal nestrpljivi voznik, da nesem utegnil niti napasti si oči v motrenji krasnih ondrotnih seljanskih prizorov, — bil je v Devetakovih prostorih veteranski ples, na katerem se je rajalo do ranega jutra. Bila vam je to krasna, radosti polna noč, in ko se je drugo jutro pometalo cvetličje s plesišča, tekla je voz z mano tja gori ob zeleni Soči, hiteč neudržno naprej: odložiti mi je bilo torej obiskovanje — Gregorčičevega doma, kakor sploh potanje ogledovanje divne soške doline na ugodnejši čas, osobito, ker so se ob gorostasnem Krnu niz-dolu začeli razgrinjati sivi snežni oblaci.

Dospevšemu v Kobarid, bilo mi je poiskati si družega voznika in ko sem pozdravil tamošnjega znanca, g. Dominka, stisnóvši mu roko: „Do svidenja!“, drdral je voz naprej po strmi, ob Soči si vijoči cesti. Previdni voznik me je bil, z ozirom na sneg, utaknil v tesno zaprto kobačo, iz katere nizkih prozorov se ni videlo nikamer drugam, nego v sivo skalovje onstran Soče. In tako sem se pre-

— (Razpisano je mesto) c. kr. notarja na Vrhniki. Prošnje do 10. maja na c. kr. notarsko zbornico v Ljubljani.

— (Odbor za spomenik dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega) imel je 3. t. m. svojo redno sejo, v kateri je mej drugim marljivi g. blagajnik Robič polagal dosednji dotični račun.

Iz sklepa tega računa se je razvidelo, da uplačani doneski do 3. aprila t. l.

znašajo 1672 gld. 64 kr.

in od do konca leta 1882. v ljubljanski hranilnici pod št.

123707 naloženih 1550 gld.

znašajo obresti 34 „ 66 „

skupaj . 1707 gld. 30 kr.

Dalje je bilo izdatkov za poštnino 17 „ 68 „

za papir in zavitke — „ 88 „

ostanek premoženja 1688 „ 74 „

skupaj z gori navedeno svoto . 1707 gld. 30 kr.

Izkaz premoženja pa kaže:

Knjižica ljubljanske hranilnice št.

123707 ima koncem l. 1882.

z doteklimi obresti vrednost . 1584 gld. 66 kr.

od 1. jan. do vštetega 3. aprila

1883 se je na novo naložilo 90 „ — „

ostanek gotovine v blagajnici . 14 „ 8 „

skupaj . 1688 gld. 74 kr.

Iz tega razkaza razvidite, dragi rojaki, da nam do izvršitve našega namena še mnogo novcev manjka in da je treba napeti vse sile, da doženemo častno svojo dolžnost. Posebno opozorimo prijateljsko vse gg. poverjenike, da blagovolijo kakor hitro mogoče zadostiti prevzeti svoji nalogi.

Vse druge slovenske časnike prosimo najljubše, da blagovolijo ponatisniti to izjavo.

Odbor.

Razne vesti.

— (Pri okrožni sodnji v Plznu) je mej avskultanti 12 židov, pa samo jeden katolik.

* (V mali loteriji) zadel je na Dunaji neki „loterijski brat“, ki je navadno vsak teden stavljal dvakrat po 250 gld., 50.000 gld. Ako je vsak teden res 500 gld. zastavil, potem dobiček ne more biti znaten.

* (Sibirsko zlato.) Kakor znano je važnost sibirskih zlatih rudnikov, odkar so se priredili boljši in popolnejši stroji in kar je nadzorstvo in vodstvo v rokah znanstveno izobraženih veščakov, čem dalje večja in na leto dobiva se iz sibirskih rudnikov, zlasti pa iz Altaja, 2500 pudov ali 40.000 kilogramov zlata v vrednosti 48 milijonov goldinarjev. Okraji onkraj Irkutska dajo 3/4, te vsote, tedaj 36 milijonov goldinarjev. Večina rudnikov v Altaji je carskih.

* (Uvažanje železa v Francosko.) V prvih devetih mesecih 1882 l. se je na Francosko zvozilo 1,062,491 ton železa. Od tega dala je Belgija 83.728, Nemčija 280.689, Španjska 377.350,

širno počez po tesni dolini. Po prisojnih brdih raste plemenito južno sadje in mej drevjem vijó se v dolgih kitah trsove brajde . . .

Lep, vesel dan preživel sem tukaj v prijaznem Kanalu in drugo jutro nesel me je lehni voz naprej gori ob šumečej Soči. Cesta razteza se ondu v smelih vijugastih ovinkih, izogibaje se sedaj na desno v zduh štrlečemu hribu, sedaj zopet ondu z leve strani čez dolino visečej petini: često postavi se kak skalovit velikan kar pred cesto in se njej ne umakne, temveč ona mora plesati okrog njega. In čem višje se pride, tem večja množica gorá se zbira ob globokejši soteski. Naposled se odpre dolina in voz zdrči skoz lično vas Volče, preko Sočinega mesta tja proti — Tolminu.

Ondu sem se naselil pri g. Devetaku ter se v izbranej družini njegovih gostov popolnem udomačil. Obiskovaje tamošnje svoje znanke, mej njimi vrlega našega skladatelja g. Danila Fajgelja, imel sem priliko, opazovati ondoto dobročudno ljudstvo, o katerem bi mogel povedati marsikaj zanimljivega, ko bi ne bil namen mojemu potovanju — razvedrenje otožne mi duše v blagodejni promeni krajevnih prizorov . . .

O socialnih razmerah v Tolminu poročalo je

vozil po vsej soškej dolini, deloma speč, — malomarno in „objektivno“ dovolj! — deloma po noči ali v zatvorjenem vozu ter dospel z nenasitjenimi očmi v skrajni njeni kot, v — Bovec.

Tu je bila v Čitalnici baš isti večer svetečna veselica, h kateri me je povabil njeni predsednik, g. Vekoslav Sorč. In bil je to v resnici svetečen večer! Iskreni govori, navdušeno petje in burne, jedrovite napitnice so zvenele po sobanah in, ko so zašumeli godbini valovi, vrtala se je čila bovška mladina po širni, s cveticami in z eksotičnim rastlinjem okrašeni dvorani do juterne zore. In spretna in ljubezniva gospodinja, gospica Sorčeva, ki je vlani pogostila v svojih elegantnih prostorih samega presvitlega našega vladarja, postregla nam je vsem z okusno izbranim „büfetom.“ —

Drugi dan, po kosilu pri gostoljubnem in gorečem Slovencu, č. g. Kodriču, kateremu je gosp. Gregorčič bil posvetil ono divno pesen: „Kelih življenja“, odvedel me je voznik na vitkih sanéh mej gorostasnimi planinami v mračnem snegovem viharji preko mogočnega Predela, v smelem diru tja doli v koroški Trebiž, od koder me je brzi hlaпон ponesel v naročje — bele Ljubljane. —

Italija 70.766, Algerija 241.559 ton, vse druge de-
zele le 8391 ton.

* (Razvoj pridobivanja petroleja.)
Odkar se petrolej v Ameriki pridobiva, to je nekaj
več nego 20 let, zvrtilo se je 25.000 vrelcev in do
1. januarja 1882 dobilo 186 1/2 milijona sođov pe-
troleja. Povprečna cena za sođ v vsem tem času
iznašala je nekaj (8 cents) manj, nego 4 dolarje.
Skupna vrednost bila je tedaj 731 milijonov dolar-
jev, stroškov bilo je 197 milijonov. Amerikanci so
tedaj pri petroleji v 20 letih imeli 548 milijonov
dolarjev dobička.

* (Tovarna nitroglycerina v Bir-
minghamu.) V stanovanji Whiteheada najdeni ni-
troglycerin proučeval je 8. t. m. veliko grozo v
vsem mestu in v bližnjih ulicah stanujoči zapustili
so dopoldne svoja stanovanja in bežali iz okrožja
tega magacina. Zvedelo se je namreč, da se bode
najdeno razstrelivo v omenjeni dan odpeljalo in
vsakdo bal se je, da se zgodi kaka nesreča. Iz No-
bel-ove tovarne za dinamit v Glasgou poklicani
veščak Mr. Macready izrekel se je, da je nitrogly-
cerin v stanji največje eksplozivnosti. S čudovito hla-
dnokrvnostjo, pa tudi z največjo previdnostjo in paz-
ljivostjo začel je nitroglycerinu primešavati drobno
prst ter tako v več posodah naliti nitroglycerin pre-
menil v dinamit. Največjo zadrego proučevala je
lončena posoda s 170 funti nitroglycerina; treba je
bilo pretočiti jo, in M. Macready-ju zdelo se je to tako
nevarno, da so razen dveh prostovoljcev (časnikarski
reporter in zdravnik dr. Hill) vse druge osebe po-
begnile v stran. Tudi ta operacija posrečila se je;
pridobljeni dinamit — več centov — odpeljali so
potem pet milj daleč in zažgali brez neizgode. Ma-
cready izjavil je, da je moral biti Whitehead v fa-
brikaciji nitroglycerina jako vešč, da je pa pri ne-
ugodnih razmerah, v katerih je deloval, pravi ču-
dež, da ni bilo nobene katastrofe. Ko bi se bilo
najdeno razstrelivo unelo, zrušile bi se bile vse hiše
do 600 korakov na okolu.

Umrli so v Ljubljani:

10. aprila: Marija Guzi, delavčeva žena, 57 let, Po-
ljanska cesta št. 35, za spridenjem dolnjih telesnih organov.
— Lovro Remčar, kajzar, 41 1/2 let, Črna vas št. 2, za
osepnici. — Marija Mosche, finančnega tajnika udova, 68
let, Frančiškanske ulice št. 16, za oslabljenjem v starosti.
— Albina Polanc, postreščka hči, 4 tedne, Streliške ulice
št. 18, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

5. aprila: Marija Ocvirk, gostija, 44 let, za jetiko.
6. aprila: Martin Čebular, gostac, 65 let, za oslab-
ljenjem.
10. aprila: Helena Kržič, gostija, 79 let za oslablje-
njem v starosti.

Tujci:

11. aprila.

Pri Slovci: Dr. Bumglau z Dunaja. — Löwinger
iz Kanije. — Brummer, Blau z Dunaja. — Lorenc iz Sa-
rajeva.

Pri Malici: Langer z Dunaja. — Smoren iz Ce-
lovca. — Trump z Dunaja. — Conte iz Zagreba. — Po-
stenioner z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečen teden.)

Barometer: Srednje stanje barometrovo je bilo v
pretečenem tednu zelo visoko, in sicer za 4.77 mm. nad nor-
malom; znašalo je namreč 740.07 mm., ter bilo vse dni
nadnormalno. Srednje stanje je bilo najvišje, za 6.44 mm.
nad normalom, v ponedeljek; najnižje, za 2.64 mm. nad
normalom, v sredo; razloček mej maksimum in minimum
srednjega stanja je tedaj znašal 3.80 mm. Tudi stanje sploh
je bilo vselej nadnormalno, in sicer najvišje, za 8.07 mm.
nad normalom, v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 1.10 mm.
nad normalom, v četrtek popoldne; razloček mej maksimum
in minimum sploh je tedaj znašal tudi le 6.97 mm. Naj-
večji razloček v stanji jednega dne, za 4.26 mm., je imel
četrtek; najmanjši, za 0.73 mm., nedelja.

Thermometer: Srednje stanje termometrovo je
bilo v pretečenem tednu precej nizko, in sploh za 1.1° C.
pod normalom; znašalo je namreč + 7.2° C., ter je bilo
samo v sredo in četrtek nadnormalno. Najvišje, za 2.6° C.
nad normalom, je bilo srednje stanje v četrtek; najnižje,
za 4.2° C. pod normalom, v soboto; razloček mej maksim-
um in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 6.8° C.
Tudi stanje sploh je bilo le 7krat nad-, 14krat pa podnor-
malno. Najvišje, za 9.9° C. nad normalom, je bilo stanje
sploh v četrtek popoldne; najnižje, za 7.9° C. pod norma-
lom, v torek zjutraj; razloček mej maksimum in minimum
sploh je tedaj znašal 17.8° C. Največji razloček v stanji jed-
nega dne, za 15.8° C., je imela sredo; najmanjši, za 4.0° C.,
sreda.

Vetrovi pretečenega tedna so bili precej močni in
tudi zelo spremenljivi. Največkrat, 6krat, je bil „vzhod“,
4krat „burja“ in „zahod“, po 2krat „jugozahod“ in „sever“,
1krat „jugovzhod“.

Nebo je bilo največkrat, 10krat „jasno“, 7krat
„oblačno“, 4krat „deloma jasno“.

Mokrina. Pretečen teden je imel zelo suho in sta-
novitno vreme; teden ni imel nobenega deževnega, oziroma
sneženega dneva.

Dunajska borza

dné 12. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 35 kr.
Srebrna renta	78 " 90 "
Zlata renta	98 " 05 "
5% marcna renta	93 " 15 "
Akcije narodne banke	833 " — "
Kreditne akcije	316 " — "
London	119 " 60 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 48 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 64 "
Nemške marke	58 " 50 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 " 75 "
Državne srečke iz l. 1864	100 " 167 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98 " 15 "
Ogrska zlata renta 6%	120 " 45 "
" 4%	90 " 05 "
" papirna renta 5%	88 " 05 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 " — "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 113 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117 " 25 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100 " 30 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " — "
Kreditne srečke	100 gld. 170 " 75 "
Rudolfove srečke	10 " 19 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 116 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225 " 75 "

S potrjim srcem naznanjamo prežalostno vest,
da nam je predragi sin, oziroma brat in šurjak,
gospod

Ludovik Jenčič,

c. kr. okrajni sodnik v Mokronogu,

po dolgi in mučni bolezni umrl 5. t. m. v 36. letu
svojega življenja.

Telo predragega pokojnega bode danes o b
poluščestih popoldne v pokopališki kapeli pri
sv. Krištofu blagoslovljeno in potem v rodbinski
raki pokopano.

Svete zadušne maše se bodo služile v mestni
farni cerkvi sv. Jakoba.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pri-
poročamo pokojnega v molitev in blag spomin.

V Ljubljani 12. aprila 1883.

Marija Jenčič,

c. kr. davkarja udova,
mati.

Emilija Bric, roj. Jenčič, Angela Jenčič,
sestri.

Ivan Bric,

c. kr. okrajni sodnik, (226)
šurjak.

Posebni smrti listi se ne bodo izdajali.

J. GIONTINI, knjigotržec v Ljubljani

priporoča:

Novela pristojbinske in novela šolske po- stave	10 kr.
Novi obrtni red	40 "
Novi davki od poslopij	60 "
Avstrija in hrvatsko vprašanje	50 "
Kaj nam prinesó nove davčne predloge ministerstva Taaffe-jevega	10 "

(Pisano vse v nemškem jeziku.) (227)

Po pošti velja vsaki komad 5 kr. več.

Komí

dobi takoj službo na deželi v prodajalnici z mešanim bla-
gom. — Ponudbe sprejema iz prijaznosti J. Lozar, trgo-
vec v Ljubljani. (225—1)

Marija Jakše,
krojačeva udova,

naznanja častitemu občinstvu, da pelje pod vodstvom go-
spoda **Jakoba Milavea** svojo

krojaško delalnico

ravno tako, kakor nje ranjki mož, ter zagotovi dobro po-
strežbo in jako nizko ceno. (228—1)

700 metričnih stotov

lanenega semena ozimeca

in pa 200 veder

izvrstnega vina

z leta 1879. prodaje prav po ceni (203—6)

S. F. Schalk v Sevnici na Sp. Štajerskem.

Skladbe Avgusta Armina Lebana,

(porojenega v dan 5. sept. 1847, umrlega v dan 30. maja 1879).

Uredil **Janko Leban**, učitelj v Lokvi.

I. zvezek.

Obseg: 1. „Na boj“, moški zbor, (besede Boris
Miranove). — 2. „Slovo od domovine“, mešani zbor,
(besede Janko Lebanove). — 3. „Balkan, tužni velikan“,
(besede Simon Gregorčičeve). — 4. „Vse to“, moški zbor,
(besede Boris Miranove). — 5. „Prevara“, mešani zbor,
(besede Ratko Brusove). — 6. „V tihi noči“, moški čve-
terospev, (besede Simon Jenkove).

Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

(220—2)

J. Giontini v Ljubljani.

Na prodaj

je na **Brezovici** pri Ljubljani blizu farne cerkve in tik
velike ceste **hiša z zemljiščem vred.** Hiša ima gostilno,
dve manjši sobi, štacuno, magacin, klet in hlev. Zemljišča
je: sadni vrt z 31 starimi in 67 mladimi drevesi, z vodnja-
kom in lopico; vrt za sočivje 18m. širok, 43m. dolg, ogra-
jen z živo mejo; 1 njiva 18m. široka in 95m. dolga; 4 1/2
oralu gozda z gostim bukovim lesom.

Hiša in zemljišče sta dolga popolnem prosta in se
prodasta le zaradi bolezni lastnice. Cena je 3200 gld.
Natančneje izve se pod naslovom: „**M. K. na Brezovici**
št. 28 pri Ljubljani“. (214—2)

JOŽE RIBIČ,

Stari trg št. 34 v Ljubljani,

prodaje (219—1)

muzikalno orodje

vsake vrste

Piccola na 4 zmeti ali zaklopnice 4 gld., na 6 zmeti
6 gld. — Flauta na 4 zmeti 5 gld., na 6 zmeti 6 gld.,
na 8 zmeti 10 gld., na 10 zmeti 14 gld. — Dis-Es-
klarinet na 5 zmeti 6 gld., na 8 zmeti 8 gld., na 10
zmeti 12 gld., na 12 zmeti 16 gld. — C-klarinet na
6 zmeti 6 gld., na 8 zmeti 10 gld. — B-klarinet na
6 zmeti 7 gld., na 8 zmeti 10 gld., na 10 zmeti 16 gld.
— Poštni rog 3krat zaviti 2 gld., 4krat zaviti 2 gld.
50 kr. — Požarni rog male vrste 5 gld., velike vrste
6 gld. — Vojaška trompeta 6 gld. — 6- ali F-trom-
peta z mašino 12 gld.; z mašino na valjček 20 gld.
— C-flügelhorn 12 gld.; z mašino na valjček 20 gld.
— B-waldhorn z mašino 18 gld.; z mašino na valjček
24 gld. — Bas-flügelhorn 25 gld.; z mašino na valj-
ček 36 gld. — 3/4 bombardon F 34 gld.; 1/4 bombar-
don F 40 gld. — Gosli po 3, 4, 5, 6, 10, 15, 20 gld.
— Lok za gosli po 80 kr., 1 gld., 1 gld. 50 kr., 2 gld.
do 2 gld. 50 kr. — Kitare po 5, 6, 8 gld.; kitare z
mašino po 12 gld. — Citre z 31 strunami po 10, 12,
15 do 20 gld. — Citre palisandrove po 25, 30, 40 do
50 gld. — Mali boben po 15, 20 gld. — Veliki boben
20, 30 gld. — Pokrivače po 12, 16 do 20 gld. —
Harmonike po 2, 3, 4, 5, 6 do 8 gld.; z 2 vrstami
po 12 do 16 gld.; s 3 vrstami po 20 do 25 gld. —
Strune za gosli, bas, citre, kitare, čelo in tamburico.

● Za zdravljenje v ● jeseni in po zimi. ●

Proti
protinu.

Wilhelm-ov

Proti
trganju.

antiarthritični, antirheumatični

kri čistilni čaj

Skazan kot siguren. Učinek izređen. Vspeh izboren.

Mejnarodna svetovna razstava 1879. Sidney Hors
concours. Mejnarodna svetovna razstava 1880. Mel-
bourn-ska zlata svetinja z diplomom in specialnim
priznanjem.

Franz Wilhelm-a,

lekarnarja v Neunkirchen-u (N.-Oest.),

rabil se je že mnogokrat in z vsestranskim vspe-
hom za protin, trganje, zastarane dolgotrajne bo-
lezni, vedno gnoječe se rane, spolne in kožne bo-
lezni, ogrce po životu ali licu, braste, sifilitične
oteklina, nabasanje jeter in vrance, hemoroidje,
zlatice, hude živčne bolečine, mišične ali členeke
boli, ž-lodčen krč, zaprtje vetrov in trebušja, te-
žavno uriniranje, polucije, slabosti, bledo pri žen-
skah, škrofelje, bezgavke in druge bolesi.

Knjižica o zdravilskih vspehih zadnjih 12
let franco in gratis.

Zavitki so razdeljeni v osem ščepcev po
1 gld.; kolek in zavijanje 10 kr.; dobi se pri
Franz Wilhelm-u, lekarnarji v Neunkirchenu
(N.-Oest.)

Osiguraj se, da ne kupiš ponarejatve, ter
glej na znane znamke, ki so v več državah po-
stavno varovane.

Ta čaj prodajejo:

V Ljubljani: Peter Lassnik;

v Postojni: Ant. Leban, lekarnar; v Škofj. Lok.:
Karl Fabiani, lekarnar; v Kranji: K. Šavnik, le-
karnar; v Metliki: Fr. Wacha, lekarnar; v Novem
Mestu: Dom. Rizzoli, lekarnar; v Kamniku: Jos.
Močnik, lekarnar. (656—18)

● Za zdravljenje v spomladi in po leti. ●

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.